

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 DEP
0032 OSLO

Dato	Saksbehandler	Vår ref.	Deres ref.
08.10.2020	Aud Aastorp	20/37127 - 2	

Høringsuttalelse om forskrift til ny integreringslov

Det er gjort følgende vedtak i saken:

045/20: Høringsuttalelse om forskrift til ny integreringslov

23.09.2020 Livsløpsutvalget i Indre Østfold kommune

Vedtak:

Høringsuttalelse om forslag til forskrift til ny Integreringslov godkjennes og videresendes til Kunnskapsdepartementet innen frist 01.10.20.

Bakgrunn og saksopplysninger:

Kunnskapsdepartementet sender på høring forslag til forskrift til integreringsloven.

Forskriften foreslås med forbehold om Stortingets behandling av forslaget til integreringslov. Departementet vil eventuelt sørge for ny høring dersom det blir behov for det som følge av Stortingets vedtak.

Integreringsloven er ikke vedtatt enda. Lovforslaget ble sendt fra Kunnskapsdepartementet til Kommunal- og forvaltningskomiteen 28.04.20. Innstilling ble fra komitéen ble avgitt 23.06.20. Første behandling i Stortinget er berammet 13.10.20.

Frist for høringsuttalelse er 01.10.20

Prop. 89 L (2019–2020) Lov om integrering gjennom opplæring, utdanning og arbeid (integreringsloven) ble fremmet for Stortinget 24. april 2020.

Integreringsloven skal erstatte introduksjonsloven fra 2003. Den nye loven skal bidra til mer målrettet kvalifisering.

1. Introduksjonsprogrammets varighet skal i større grad differensieres
2. Det skal legges til rette for at flere skal kunne gjennomføre videregående opplæring innenfor rammene av programmet.
3. Kravet om å ha gjennomført et visst antall timer opplæring i norsk og samfunnskunnskap erstattes med et krav om at den enkelte skal oppnå et minimumsnivå i norsk
4. Videre foreslås det blant annet å regulere fylkeskommunens ansvar på integreringsfeltet
5. Foreslår å innføre et krav om at kommunens opplæring og tjenester skal være forsvarlige
6. Foreslår å innføre et kompetansekrav for lærere som skal undervise i norsk etter loven.

Integreringsloven inneholder flere forskriftshjemler for å utfylle og presisere bestemmelsene i loven. Noen av forskriftshjemlene viderefører forskriftshjemler fra introduksjonsloven, mens noen er nye. Det er gitt flere forskrifter i medhold av introduksjonsloven, og det er både behov for å videreføre bestemmelser fra disse og å gjøre endringer i det som reguleres.

Kunnskapsepartementet ser behov for å stille noen særlige spørsmål til høringsinstansene. Dette gjelder følgende 6 temaer. Temaene blir listet opp utdypet nedenfor:

1. *Kompetansekartlegging, se punkt 5.3. i forslaget*

Bestemmelsen om kompetansekartlegging i forslaget til integreringslov inneholder en hjemmel for departementet til å gi forskrift om hvilke opplysninger som kan kartlegges. Departementet har nevnt noen eksempler på aktuelle opplysninger i punkt 5.3, men ber om høringsinstansenes syn på om det er andre forhold som vil være relevante, og om forholdene bør forskriftsfestes.

Pkt. 5.3 i forslag til forskrift lyder:

Det følger av integreringsloven § 10 at kartleggingen minst skal omfatte hvilke språkkunnskaper og hvilken utdanning, arbeidserfaring og annen relevant kompetanse personen har. Departementet har vurdert om det er behov for å presisere nærmere hva som omfattes av de ulike kategoriene, men har kommet til at det vil være mer hensiktsmessig at slike forhold omfattes av veiledningsmateriell.

Departementet legger til grunn at følgende vil være relevant innenfor de enkelte kategoriene:

- *Kategorien språkkunnskaper inkluderer hvilke språk den enkelte har ferdigheter i og et omtrentlig ferdighetsnivå i hvert språk.*
- *Utdanning inkluderer antall år med skolegang, hvilke type utdanningsinstitusjoner vedkommende har gått på, eventuelle oppnådde grader og lignende.*
- *Med arbeidserfaring menes erfaring fra både betalt og utbetalt arbeid og erfaringen bør angis i omtrent antall år.*
- *Uformelt arbeid som barnepass, omsorgsoppgaver, matlaging med mer kan inngå i kategorien annen relevant kompetanse.*

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om det er andre forhold som vil være relevante, og om forholdene bør forskriftsfestes. Departementet viser til at hvilke opplysninger som kan behandles om kompetansekartlegging foreslås videreført fra forskrift om behandling av personopplysninger etter introduksjonsloven, se punkt 15.

Departementet peker på at det følger av integreringsloven § 6 at vertskommuner for mottak skal kartlegge kompetansen til personer som bor i mottak og som har fått en oppholdstillatelse som nevnt i § 9. I § 9 reguleres hvilke oppholdstillatelser som gir rett og plikt til å delta i introduksjonsprogrammet og målgruppen for kompetansekartlegging før bosetting er altså de som skal delta i introduksjonsprogram når de bosettes i en kommune. Videre følger det av bestemmelsen at IMDi kartlegger kompetansen til overføringsflyktninger før innreise til Norge. For overføringsflyktninger som kommer på dossierbasis vil bosettingskommunen måtte kartlegge etter bosetting. Formålet med kompetansekartlegging før bosetting er for det første å bidra til bosetting i en kommune med relevant tilbud om arbeid eller utdanning og for det andre å bidra til at introduksjonsprogrammet blir tilpasset den enkeltes behov. Den enkelte har rett og plikt til å gjennomføre kartleggingen.

2. Permisjon ved fødsel og adopsjon, se punkt 7.3.

Det foreslås å videreføre permisjonsregelverket slik det følger av introduksjonsloven med forskrifter. Permisjonsordningen ved fødsel og adopsjon er todelt mellom mor og far, og skiller seg dermed fra den generelle ordningen etter folketrygdloven der permisjonen er tredelt med en mødrekvote, en fedrekvote og en del som kan fordeles mellom foreldrene. Departementet ber om høringsinstansenes innspill på om det bør innføres en tilsvarende tredeling ved permisjon fra introduksjonsordningen.

3. Norskmål for deltagere som går i grunnskole, se punkt 11.3.2.

Det foreslås å forskriftsfeste veiledende minimumsnivåer for ulike grupper deltagere, med utgangspunkt i utdanningsbakgrunn. Minimumsnivået utgjør deltagerens norskmål. For deltagere som går i videregående opplæring foreslås det at norskmålet skal være å bestå faget norsk. Departementet ber om høringsinstansenes syn på om de som går i grunnskole bør ha som norskmål å oppnå standpunktkarakter 2 eller høyere i faget norsk eller om de bør få fastsatt sitt mål etter det felles europeiske rammeverket for språk.

Punkt 11.3.2 i foreslått forskrift lyder:

Differensierte veiledende minimumsnivåer

Det fremgår av Prop. 89 L (2019–2020) punkt 10.3 at departementet vil fastsette veiledende minimumsnivåer i forskrift. I tråd med føringene i proposisjonen foreslår departementet følgende veiledende minimumsnivåer for deltagere i opplæring i norsk etter integreringsloven:

- Deltagere som ikke har fullført grunnskole fra før bør oppnå minimum nivå A2 i delprøvene i lytteforståelse, leseforståelse og skriftlig fremstilling og nivå B1 i delprøve i muntlig kommunikasjon.*
- Deltagere som har fullført grunnskole fra før bør oppnå minimum nivå B1 i delprøvene i lytteforståelse, leseforståelse og skriftlig fremstilling og i delprøve i muntlig kommunikasjon.*
- Deltagere som har minimum utdanning på videregående nivå fra før, bør minimum oppnå nivå B1 i delprøvene i lytteforståelse, leseforståelse og skriftlig fremstilling og B2 i delprøve i muntlig kommunikasjon.*

Hva som skal være minimumsnivået for den enkelte skal fastsettes med utgangspunkt i de veiledende nivåene. Minimumsnivået for den enkelte utgjør deltagerens norskmål. Disse veiledende minimumsnivåene er noe hevet sammenlignet med de veiledende sluttnivåene i læreplanen i norsk og samfunnskunnskap. Bakgrunnen er vurderingen i proposisjonen om at det veiledende minimumsnivået bør være B1 i alle delferdigheter. Differensieringen av nivåene er gjort på bakgrunn av hvilke forutsetninger den enkelte har for å lære seg norsk, med utgangspunkt i tidligere skolegang. Tidligere skolegang gir indikasjoner på hvilke typer språkopplæring vedkommende har forutsetninger for å kunne nyttiggjøre seg av i opplæringen. Det vil for eksempel være lettere for personer som har skolegang fra før å tilpasse seg språkopplæring i Norge.

Hvilke mål den enkelte har med opplæringen vil også påvirke norskmålet som settes. For eksempel kan det i gruppen uten fullført grunnskole fra før, ifølge Kompetanse Norge, vise seg å være enkelte deltagere med raskere progresjon enn antatt. Deltagere som har fullført minimum grunnskole fra før, og som dermed er vant til å være i en opplærings situasjon, bør etter departementets syn ha forutsetninger for å oppnå nivå B1 i både skriftlige og muntlige ferdigheter i løpet av opplæringen.

En del av målgruppen for opplæring i norsk og samfunnskunnskap skal ha sin norskopplæring i videregående opplæring, jf. integreringsloven § 30 andre ledd. Departementet foreslår at norskmålet for disse bør være å oppnå standpunktkarakteren 2 eller bedre etter å ha gjennomført opplæring etter læreplaner i norsk etter opplæringsloven. Se Prop. 89 L (2019–2020) punkt 10.1.4.3 for detaljer.

Det er videre flere i målgruppen for opplæringen etter integreringsloven som går i grunnskole for voksne. Departementet er kjent med at omfanget av opplæring i grunnskole varierer, slik at noen går fulltid i grunnskolen og får all norskopplæring der, mens andre får norskopplæring utenom grunnskolen. Departementet ber om høringsinstansenes syn på om de som går i grunnskole bør ha som norskmål å oppnå standpunktkarakter 2 eller høyere i faget norsk eller om de bør få fastsatt sitt mål etter det felles europeiske rammeverket for språk.

Departementet fremhever at minimumsnivået og dermed norskmålet for deltagere i introduksjonsprogram må ses i sammenheng med sluttmålet for introduksjonsprogrammet, jf. integreringsloven § 13. Deltagere som skal over til høyere utdanning bør ha B2 som veiledende minimumsnivå for alle delferdigheter. Etter forskrift om opptak til høyere utdanning § 2-2 nr. 5 kreves B2 i alle delferdigheter for å dokumentere norskkunnskaper ved avsluttende prøve i norsk. Det er også noen yrker som krever nivå B2, for eksempel ble det i 2017 innført krav om norskferdigheter på nivå B2 for autorisasjon av helsepersonell fra land utenfor EU/EØS. Også personer som skal inn i slike yrker bør ha B2 som veiledende minimumsnivå for alle delferdigheter.

4. Kompetansekrav for lærere, se punkt 14.3.2.

Departementet foreslår å forskriftsfeste innholdet i kompetansekravet for lærere i norsk som er foreslått i integreringsloven og har vurdert hvilke av kompetansekravene etter forskrift til opplæringsloven som bør gjelde. Det er varierende hvor relevante de alternative kravene er for de som skal undervise i norsk etter integreringsloven, men det er ikke foreslått å differensiere mellom de ulike lærerutdanningene, se drøfting i punkt 14.3.2. Departementet ber om høringsinstansenes syn på dette og på hvilke utdanninger som bør være tilstrekkelig for å gi norskopplæring dersom ikke alle alternativene i forskrift til opplæringsloven kapittel 14 anses tilstrekkelige.

Departementet ber også om høringsinstansenes syn på den valgte reguleringsteknikken, der det henvises til kravene i forskrift til opplæringsloven framfor å gjenta kravene i forskrift til integreringsloven.

5. Hvordan fylkeskommunen skal registrere opplysninger om karriereveiledning og fravær, se punkt 15.3.1

Departementet foreslår at fylkeskommunen skal registrere personopplysninger om gjennomført karriereveiledning og om fravær for deltagere som går i videregående opplæring som sitt introduksjonsprogram. Det er flere alternativer for hvordan disse opplysningene kan registreres slik at de tilflyter kommunene og IMDi, for eksempel registrering manuelt i NIR, registrering direkte i kommunenes fagsystemer eller registrering i egne systemer og deretter overføring eller rapportering til NIR eller kommunenes fagsystemer. Departementet ber om høringsinstansenes syn på hvordan fylkeskommunen bør registrere disse personopplysningene.

6. Hvorvidt det fortsatt skal registreres opplysninger om antall gjennomførte timer opplæring i

norsk, se punkt 15.3.1

I integreringsloven er det foreslått å erstatte introduksjonslovens krav om å ha gjennomført et visst antall timer opplæring i norsk med krav om at deltageren skal oppnå et minimumsnivå i norsk. Endringen fikk bred støtte i høringen og innebærer at det ikke lenger er et timeantall som skal oppfylles for de som har rett og plikt til opplæring. Departementet ber om høringsinstansenes syn på hvorvidt det likevel fortsatt bør registreres opplysninger om antall gjennomførte timer opplæring i norsk når opplæringen tar utgangspunkt i at deltageren skal oppnå et minimumsnivå i norsk og i så fall med hvilket formål.

Aktuelle planer, vedtak og dokumenter:

1) Høringsbrev, høringsnotat, høringsinstanser: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-forslag-til-forskrift-til-integreringsloven/id2715472/>

2) Prop. 89 L (2019 – 20202)

Lov om integrering gjennom opplæring, utdanning og arbeid (Integreringsloven)

<https://www.regjeringen.no/contentassets/c292a78648754b4ea902ddcf9559fcef/no/pdfs/prp20192020089000dddpdfs.pdf>

3) Endelig rapport fra Beregningsutvalget i 2019: Kommunenes utgiftertil bosetting og integrering av flyktninger og personer med opphold på humanitæret grunnlag i 2019.

<https://www.imdi.no/contentassets/9e95fe9249324198904fbae0f6dab785/utgifter-til-bosetting-og-integrering-2019.pdf>

Vurderinger i forhold til FN's bærekraftsmål:

Integreringsloven med foreslåtte forskrifter vil bidra til nå bærekraftnivå 1, 3, 4,5 og 8. Loven med forskrifter legger vekt på sikre god opplæring, utdanning og muligheten for deltakelse i arbeidslivet.

1. Utrydde fattigdom: Utrydde alle former for fattigdom i hele verden
 2. God helse og livskvalitet: Sikre god helse og fremme livskvalitet for alle, uansett alder
 3. God utdanning: Sikre inkluderende, rettferdig og god utdanning og fremme muligheter for livslang læring for alle
 4. Likestilling mellom kjønnene; Oppnå likestilling og styrke jenters og kvinners stilling i samfunnet
- 8 Anstendig arbeid og økonomisk vekst: Fremme varig, inkluderende og bærekraftig økonomisk vekst, full sysselsetting og anstendig arbeid for alle

Vurdering av gevinster og økonomiske konsekvenser:

Mange av endringene fra Introduksjonsloven til Integreringsloven vil gi flykninger og innvandre bedre grunnlag for å lykkes med familieliv, samfunnsdeltakelse, utdanning og deltakelse i arbeidslivet i Norge. Endringer som at introduksjonsprogrammets varighet i større grad skal differensieres, at det skal legges til rette for at flere skal kunne gjennomføre videregående opplæring innenfor rammene av programmet, at kravet om å ha gjennomført et visst antall timer opplæring i norsk og samfunnskunnskap erstattes med et krav om at den enkelte skal oppnå et minimumsnivå i norsk og at det foreslås å innføre et kompetansekrav for lærere som skal undervise i norsk vil bidra til dette. Innføring av de obligatoriske temaene livsmestring og foreldreveiledning vil også bidra.

Når det gjelder økonomiske og administrative konsekvenser skriver departementet i forslag til forskrift at: *«Departementet viser til omtalen av de økonomiske og administrative konsekvensene av innføringen av integreringsloven i Prop. 89 L (2019–2020) punkt 13. Bestemmelsene som foreslås i integreringsforskriften er i hovedsak utdyping og presisering av forslag som er omtalt i proposisjonen og innebærer derfor ikke ytterligere økonomiske og administrative konsekvenser».*

Indre Østfold kommune må peke på at når beregningsutvalgets rapport for 2019 viser at kommunene får full dekning av sine utgifter til bosetting gjennom integreringstilskuddet mens tilskuddet for norskopplæringen til voksne innvandrere ikke dekker utgiftene allerede før innføringen av ny integreringslov, er vi allerede i en situasjon der statstilskuddet ikke dekker kommunens utgifter til opplæring. Med innføring av B1 som veiledende minimumsnivå for opplæringen vil spriket mellom tilskudd og kommunens utgifter til opplæring øke med mindre tilskuddet justeres opp. Språkkravet er vesentlig høyere enn i dag, og det vil ta lenger tid for deltakerne å komme fram til det ønskede målet. Dette vil også påvirke lengden flykninger trenger i introduksjonsprogram. Så selv om beregningsutvalget har funnet at kommunene får full dekning av sine utgifter til bosetting gjennom integreringstilskuddet, vil dette ikke være tilfelle med dagens satser når fler flykninger vil trenge mer tid for måloppnåelse.

Rådmannens vurderinger:

1. Om kompetansekartlegging, se punkt 5.3. i forslaget

Indre Østfold kommune deler synspunktet om betydning av kartlegging, og punktene som departementet har foreslått kartlagt er de viktige. Det blir vanskelig å lage en uttømmende liste over faktorer som ønskes kartlagt da det kan være individuelle forskjeller. Men kommunen har bosatt flykninger i mange år og har ofte erfart at kartlegging som er gjennomført før bosetting er mangelfull eller upresis. For å kartlegge kompetanse, må kartlegger selv ha god kompetanse – først og fremst om utdanningssystemet i Norge og hvilke utdanninger fra ulike land som er ekvivalente med norsk utdanning. Likeledes er det viktig å ha og innsikt i arbeidslivets krav til ansettelse med utdanning fra andre land enn Norge. Dette er nødvendig for å stille gode kontrollspørsmål til opplysningene som oppgis. Ved første gangs kartlegging er ikke flykningen fortrolig med det norske utdanningssystemet og kravene og konkurransen i det norske arbeidsmarkedet. Kartlegger er som oftest heller ikke fortrolig med utdanningssystemet i hjemlandet til den som kartlegges. Det oppstår

dermed både misforståelser og grunnløse forventninger. Den vanligste misforståelsen er at flyktningen tror at utdanningen fra hjemland enkelt vil godkjennes i Norge og at veien til arbeid basert på utdanningsnivå er kort. Mange erfarer at utdanning fra hjemland ikke blir godkjent. Noen må ta hele utdanningen eller store deler av utdanningen på nytt. Kommunen har sett at det er demotiverende for flyktningen at han/hun må ta ett eller flere skritt tilbake i utdanningsløpet sitt når de kom med en forventning om å kunne fortsette på nivået de var i hjemlandet. Det er derfor viktig at første gangs kartlegging ikke inngir forventninger som ikke kan møtes. Bosettingskommunene må uansett gå igjennom kartleggingen på nytt ved bosetting og forvise seg om at opplysningene oppgitt før bosetting stemmer. Videre er det kommunens erfaring at opplysninger oppgitt i kartlegging før bosetting eller ved bosetting blir justert etter hvert i opplæringsløpet i introduksjonsprogrammet og i opplæringen i norsk og samfunnskunnskap. Etter hvert som den bosatte lærer mer om samfunnet, utdanningssystemet og arbeidslivet justeres forståelsen av hvordan medbrakt kompetanse ekvivaleres til norsk kompetanse. Denne justeringen skjer ofte flere ganger i løpet av opplæringsperioden.

2. Om permisjon ved fødsel og adopsjon, se punkt 7.3.

Indre Østfold kommune støtter at permisjonsregelverket ved fødsel og adopsjon slik det følger av introduksjonsloven med forskrifter videreføres når begge foreldre deltar i introduksjonsprogrammet. Dette regelverket sikrer at mor ikke får lenger fravær i programmet enn far får.

3. Om norskmål for deltagere som går i grunnskole, se punkt 11.3.2.

Indre Østfold kommunes har først og fremst en generell kommentar til at departementet vil fastsette veiledende minimumsnivåer i forskrift. Departementet skriver i forslaget til forskrift at «*de veiledende minimumsnivåene er noe hevet sammenlignet med de veiledende sluttnivåene i læreplanen i norsk og samfunnskunnskap. Bakgrunnen er vurderingen i proposisjonen om at det veiledende minimumsnivået bør være B1 i alle delferdigheter*».

Indre Østfold kommune har hatt eget voksenopplæringsssenter med opplæring i norsk og samfunnskunnskap i minimum 20 og maksimum 30 undervisningstimer pr. uke pr. deltaker siden 1992. Deltakerne ved voksenopplæringen i Indre Østfold har fått gode resultater på norsk – og samfunnskunnskapsprøver, og lærerne som arbeider på voksenopplæringen er godt kvalifisert, mange med tilleggstudanning i norsk som andrespråk. Allikevel ser kommunen at å oppnå B1 nivået er et svært høyt krav for mange særlig i skriftlige ferdigheter. Kommunen har få eksempler på at deltakere med lite eller ingen skolegang ved påbegynt opplæring når

B 1 skriftlig i løpet av opplæring i inntil 3000 timer. Det samme gjelder deltakere som har grunnskole fra hjemland. Det skjer også at deltakere med fullført videregående skole eller høyere utdanning fra hjemland strever med å nå B1 nivået skriftlig. Dette gjelder særlig i delprøven skriftlig produksjon –

dvs. når kandidaten skal skrive en fri tekst og begrunne sine synspunkter om et oppgitt tema.

Indre Østfold kommune vil påpeke at opplæringstiden vil bli lengre enn den er for mange i dag dersom deltakerne skal nå veiledende minimumsnivå B1. Dette vil øke kostnadene til opplæring.

Beregningsutvalgets rapport for 2019 viser at tilskuddet for norskopplæringen til voksne innvandrere ikke dekker utgiftene kommunene har til opplæring. Beregningsutvalget består av representanter fra både stat og kommune, følger med på forholdet mellom kommunenes utgifter og tilskuddene de får for å bosette og integrere flyktninger. Kartleggingen viser at utgiftene til norskopplæringen har økt. Norsktilskuddets høye sats dekker 1 100 opplæringstimer per deltaker, gitt en klassestørrelse på 15 deltakere. Dette betyr at bare 1/3 av kostnadene kommunene har for å gi en person alle timene vedkommende kan ha rett til – inntil 3000 timer ved behov – dekkes av dagens nivå for tilskudd. Når kommunen har erfart at en del flyktninger og innvandrere ikke når det veiledende minimumsnivået innenfor gjeldende timeramme på 3000 timer, må det konkluderes med at det nye veiledende minimumsnivået for opplæringen – B 1- vil medføre økte undervisningskostnader for kommunene som ikke dekkes av tilskuddet til opplæring med dagens satser.

Departementet ber også om høringsinstansenes syn på om de som går i grunnskole bør ha som norskmål å oppnå standpunktkarakter 2 eller høyere i faget norsk eller om de bør få fastsatt sitt mål etter det felles europeiske rammeverket for språk.

Indre Østfold kommune har erfaring med at deltakere går opp både til grunnskoleeksamen og språkprøve. Grunnen til at deltakerne mange ganger har tatt både eksamen og språkprøve har vært at de har trent grunnskoleeksamen for å søke inntak i videregående skole mens mange arbeidsplasser har lagt mer vekt på resultatet av språkprøven. Deltakere som får karakteren 2 på grunnskoleeksamen, består sjelden nivå B1 på språkprøven skriftlig. Allikevel anbefaler kommunen at de som går i grunnskole bør ha som norskmål å oppnå standpunktkarakter 2 eller høyere i faget norsk. Deres norsknivå må måles etter den læreplanen de følger. Deltakere som går opp til norsk-og samfunnskunnskapsprøve følger Læreplan i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere.

4. Om kompetansekrav for lærere, se punkt 14.3.2.

Indre Østfold kommune mener kompetansekrav er viktig, men at det ikke er hensiktsmessig å differensiere mellom de ulike lærerutdanningene så lenge det i tillegg innføres krav om 30 studiepoeng i norsk som andrespråk.

5. Om hvordan fylkeskommunen skal registrere opplysninger om karriereveiledning og fravær, se punkt 15.3.1

Indre Østfold kommune mener at det mest hensiktsmessige er å registrere disse opplysningene manuelt i NIR (Nasjonalt innvandrers register). Opplysninger registrert i NIR er lett tilgjengelige for alle i kommunen som har arbeidsoppgaver knyttet til flyktninger og innvandrere gjennom voksenopplæring, flyktningtjeneste og programrådgivertjeneste.

6. Om hvorvidt det fortsatt skal registreres opplysninger om antall gjennomførte timer opplæring i norsk, se punkt 15.3.1

Indre Østfold kommune finner det nyttig at det fortsatt registreres opplysninger om antall gjennomførte timer opplæring i norsk selv om opplæringen tar utgangspunkt i at deltageren skal oppnå et minimumsnivå i norsk. Timetallet vil gi en god indikasjon på behovet for omfang av undervisning for deltakere med ulik utdanningsbakgrunn. Behovet vil alltid være individuelt, men registrering av timetall og erfaring basert på dette, vil kunne gi en pekepinn på hvilket opplæringsbehov en deltaker vil ha ved start i opplæringen. Dette kan være en faktor blant flere ved planlegging av opplæringsløpet for den enkelte og for voksenopplæringen med hensyn til utarbeidelse av prognoser for deltakerantall og bemanning. I tillegg kan oversikt over timebruk være et element i veiledning og oppfølging av den enkelte deltaker med hensyn til egen innsikt i progresjon i læringen og innlæringstempo.

Andre endringer i forskriften kommunen ønsker å uttale seg om:

Obligatoriske elementer i introduksjonsprogrammet

Det følger av introduksjonsloven § 4 tredje ledd at introduksjonsprogrammet minst skal inneholde norskopplæring, samfunnskunnskap og arbeids- eller utdanningsrettede tiltak. Opplæring i norsk og samfunnskunnskap følger egen læreplan. Med arbeidsrettede tiltak menes tiltak som gjennomføres i eller i nær tilknytning til arbeidslivet. Eksempler på dette er ulike arbeidsmarkedstiltak, språk- eller arbeidspraksis i kommunal regi, arbeidsrettet norskopplæring, yrkesprøving, lønnstilskudd eller ordinært arbeid. Med utdanningsrettede tiltak menes tiltak som skal styrke den enkeltes formelle kompetanse og dermed forutsetninger for å komme inn i, møte endringer i og oppnå en varig tilknytning til arbeidslivet. Eksempler på dette er grunnskole eller videregående opplæring, kompletterende utdanning og godkjenning av medbrakt utdanning eller forberedende kurs for å begynne på høyere utdanning.

Punkt 6.2 i forslag til forskrift til Integreringsloven

Etter integreringsloven § 14 første ledd skal introduksjonsprogrammet minst inneholde opplæring i norsk, opplæring i samfunnskunnskap, kurs i livsmestring og arbeids- eller utdanningsrettede

elementer. Av disse er kurs i livsmestring nytt, mens de øvrige obligatoriske elementene videreføres. I tillegg følger det av § 14 andre ledd at deltagere som har barn under 18 år skal delta på kurs i foreldreveiledning. Det samme gjelder deltagere som får barn i løpet av programmet.

Indre Østfold kommune ser positivt på at kurs i livsmestring og foreldreveiledning blir obligatorisk i introduksjonsprogrammet. Dette kan bidra til å lette overgangen fra å leve i ett samfunn til å leve i et nytt samfunn.

Vennlig hilsen
Aud Aastorp
enhetsleder

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og trenger ikke underskrift.

Andre mottakere:
Kunnskapsdepartementet